

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

5. Virgo prius ac posterius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

lunt, Sic enim & de ipsa canimus: *Vener puella babilat secreta que non noverat.* Et Textus Evangelicus nos docet, quod *Maria conferebat omnia verba, hac in corde suo: ruminans scilicet, conferens, admirans, quæ sentiebat, videbat, & audiebat.* Et hoc non semel dicitur in Evangelio, quia Virgo erat silentij & admirationis, non multi verbi exteri, aut locutionis, quamvis silentium eius sublime & profundum, Myfterijs & Sacramentis plenum, in auribus Dei esset sonorum. Dicamus ergo ei: Tu qui genuisti, te ipsa mirante, tuum sanctum Genitorem. Sic enim eam introducit loquentem S. Basilus Seleucus, Orat. de Incarnatione ad Iesum recens natum. *Quid adgreduar? Te me lacte nutriam, an vero ut Deum colam? Tibi ne maternum præstabo obsequium, an sicut ancilla cultum adorationis impendam? Te ne ut filium amplexu foveto, an iugiter supplex invocabo? Tibi ne lac porrigam, an thymiana offeram?*

Sic verò quasi hærentem & cunctantem, ac in meditatione sancta admirantem & ruminantem alloquitur S. August. *Lacta, lacta, o Virgo Beata. Deum tuum, Creatorem tuum. Præbe lambenti mamillam, ut pro te percipientem præbeat maxillam. Pane Angelorum refice vberò de calo pleno. Qui semen Abraham apprehendit, vult per omnia fratribus assimilari infasciari, lactari, portari, in cuius veslinari. Nihil ergo hærens, hac infirma obsequia exhibe circa Deum infantem, nisi ex humilitate te indignam censere, nec existimes hac illi indigna esse. Qui te elegit Genitricem, elegit gerulam & Nutricem.*

Ex his elucet, quod Maria non solum naturam mirante, sed & seipsa admirante, suum genuit, lactavit, portavit Genitorem. Nec insipide aliqui meditantur, quod ubi Christum utero suo effudit, post adorationem internam, tria ei oscula imperita fuerit cum genuflexione, & profundissima reverentia, unum pedibus quasi Deo, unum manibus quasi Domino, unum faciei quasi filio; quoddamque mor pectori cum admiratione eum admovens, & vultu stringens, cum júbilo dixerit: *Exoptatus ades Deus meus, Dominus meus, Filius meus.*

Sic admirabatur Maria, & adorabat Filium suum, in consortio Angelorum Magnum, in consortio animalium Parvulum. Admirabatur illum, cuius Magnitudinis non erat finis, & adorabat Parvulum in falsijs & cunis recludendum. Admirabatur & adorabat eum qui tribus digitis appendit & colles in latera & pondere, & nihilominus librandus erat manu & brachijs ab imbelli Virgine. Admirabatur & adorabat repletam infantibus lacrymis sinum Mattis, qui aquis replet sinum Mariæ. Admirabatur & adorabat eum qui terribilis est super omnes Deos; & abiectus ac vilis est inter hominum filios. Sic naturam mirante suum genitorem Genitorem, & quæ supra naturam sunt intel-

dorando conferebat, ac in corde suo conferebat, & conferebat omnia hæc cælo & terra totis sæculis admiranda.

Conveniebat Mariam illud emblematicè dictum considerare & admirari: *Sum quod eram, nec eram quod sum, nunc dicitur utrumque.* Hoc dicere potest eius Filius, qui natus manet quod erat, id est Deus, & sit quod antea non erat, id est, Homo: & nunc dicitur utrumque, id est, Homo & Deus. Id etiam dicere potest Maria, quæ est quod erat, id est, Virgo: & est quod non erat, id est Mater: & utrumque est, Mater & Virgo.

VIRGO PRIUS AC POSTERIOR.

Hoc inter cætera admirabile fuit & stupendum toti Orbis & Naturæ, quod Virgo genitrix manfit Virgo, ante partum, in partu, post partum. De qua re necdum adhuc intelligebatur illa Prophetia: *Ece Dominus dabit vobis signum, Virgo concipiet, & pariet Filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel.* Audite domus Israël signum vtiq; admirandum & stupendum. Audite omnes gentes toto Orbe diffuse. Audite sapientes & rudes, audite hoc increduli hæcenus inaudium; sed credite omnibus sæculis propalandum, & certò credendum. Ecce Virgo concipiet & pariet Filium, quasi Liliam. Liliam erit ante partum, Liliam in partu, Liliam puritate refulgens admirandà, etiam post partum Filium flos cæpi & Liliam convallium est: sic est & Mater eius, quæ inviolata & intemerata eum patiens, semper Virgo permanebit, puritatis Lilio condecorata & coronata, Audite & admiramini, quia *sicus sidus radium, Virgo parit Filium res miranda. Neque sidus radio, neque Virgo Filio fit corrupta.*

Tu ergo genuisti, o Maria, tuum sanctum Genitorem. Virgo prius ac posterior, quia dicebat omnium Conditorum non partu consueto, sed mirando, in hunc Orbem venire novâ nativitate. Deum decebat talis nativitas, quâ non nisi de Virgine nasceretur: congruebat talis & Virgini partus, ut non Pareret nisi Deum, inquit S. Bernardus. *Decebat quoque ut Caput nostrum insigni miraculo de Virgine nasceretur, quo significaret mœbra sua de Virgine esse secundum spiritum nascitura, inquit S. Au. Adorabat & admirabatur eum qui librat montes & colles in latera & pondere, & nihilominus librandus erat manu & brachijs ab imbelli Virgine. & sibi conlectate: quique venerat nostrâ corruptione sanare. Oportuit ergo ut primam Genitricis integritatem nascens incorrupto custodiret & completum sibi clausum pudorem sanctitatisque hospitium dei vni spiritus virtus insula servaret, quæ statuerat deiectione erigere, consuetudine solidare, ait eloquentissimus S. Leo. Denique Matrem suam voluit esse & precligens, & admirans, tota in spiritu erat, & illi se a manere Virginem, ut virginatatem commendaret.*

Postquam

WANTIG

Maria ipsa lactavit Christum & lapide Rubad. in fest. Nat. Lat. in ca. 2. Luc. ca.

Quid in ea admiratur.

Sec. VI

154

Secunda Nativitas Christi.

Postquam enim in corpus hoc veniens, contubernium divinitatis & corporis sine vlla concretæ confusionis labe sociavit, tunc toto Orbe diffusus corporibus humanis vitæ celestis usus inolevit, ait S. Amb.

Devotio B. Margareta de Castello erga mysterium MARIÆ Virginis Calicis Col. vener. 13. April.

Hoc sæpe mysterium Mariæ semper Virginis, cuiusque privilegium recogitabat B. Margareta de Castello. Illius contemplationes plurimum erant circa hæc: *Quomodo Deipara virginis suo vtero lesi contineret: Quomodo ex ea natus esset: Quomodo vtriusq; servavit Ioseph, maxime in Ægypti itinere* Hæc tria mysteria erant ei pabulum quotidianum: & nocte & die hæc pervolvabat: hæc erant argumenta sermonum eius, nec alia de re loquebatur. Hinc à morte ipsius, in corde inventi sunt tres lapilli pretiosi, tria ista mysteria exhibentes. In primo sculpta erat effigies speciosissima Virginis cinctæ diademate aureo, n. secundo, effigies pueri recens nati in medio duorum animalium. In tertio, effigies senis auræ chloride induti, ad cuius pedes in genua strata erat Virgo Ordinis S. Dominici. Neque ignoabatur tantum thesaurum possidere in viscibus, Vivens enim solita erat dicere amicis: *O si sciretis quantum in corde meo lateat thesaurus Porro lapides illi etiamnum servantur in templo Dominicanorum.*

Quomodo recurvandum ad Mariam

Sed quoniam sapius de Virginitate Mariæ differimus, hic superledeo, hoc solum addens cum mellifluo Bernardo, non tam hic opus esse explicatione & inquisitione in partus virginis consideratione, quam adoratione, & fideli intellectu submissione, cum pia admiratione, Currite ergo Matres, currite filie, currite omnes quæ post Evam, & ex Eva parturimini, cum tristitia, & parturitibus adite, & admiramini Thalammum virginalem, ex quo procedit Christus floridus & fulgidus animarum Sponsus. Veneramini hic coniuges in carne corruptibili carnis integritatem. Miramini etiam vos sacrae Virgines in Virgine fecunditatem imitamini omnes homines Dei Matris humilitatem & puritatem. Honorate Angeli vestri Regis Matrem, qui nostræ adoratis Virginis prolem: ipsum vtiq; pariter nostrum ac vestrum Regem, nostri generis Reparationem vestræ civitatis Restauratorem.

Tract. 3. loc. 14. Nider. Form. l. 4. Anno 1472. Pominus prope Norimbergiam in Nativitate.

Qui plura desiderat de Virginitate Deiparæ, videat Hort. Past. vbi etiam habes quomodo Beatus Agidius, Francisci socius, triplex Liliū scipione suo eduxerit è terra, vt quemdam vacillantem super Virginitate Mariæ confirmaret. Id modum non repetimus Hoc addimus, quod refert Nider. *Prope Nurebergiam in loco campetri, & multis annis in vigore permansit. Hæc in vere floruit, & produxit motecallaram in Autumno fructificavit. Porro annuatim in aspernata hyeme semper & solum in Christi Nativitate, quando Virgo illum genuit sine corruptione, pomella virentia produxit. Est autem Patria illa quæ a rivibus profusa suis recta, gelu consistit.*

Christi poma pro ducens.

Carnui in Galia aservatur indussum B. Virg.

SECT. VI.

Ave Angelicum sapius repetendum

Et repetitum à multis.

SVMENS ILLVD AVE

PECCATORUM MISERERE.

Vbi notat Hæretici, arguentes superstitionis Catholicos & pios Virginis cultores, quod ad eod frequenter illi repetant *Ave angelicum* petendum, sive *Ave Maria*: velint, inquam, nolint, repetatur in finem vsque sæculi. Ab illa Salutatione inchoant Verbi divini Præcones, & os suum apertient ad peccatorum conversionem, & instructionem Fidelium, gratiam Spiritus sancti per Mariam implorantes. Ad illa inchoabit & finiet Ecclesia officium suum, septies in die laudem dicens Deo. Super illa Salutatione Congregationes Religiosæ fundamentum ponent pietatis suæ prout specialiter faciunt Virgines dicte Annunciatæ. Illud Ave Angelicum instillabant primis infantium labris Matres piæ Illud celebrabit & vsurpabit post Angelum omnis Ecclesia Sanctorum. Illud quinquagesies aut sexagesies, aut centies, immo sexcenties & milles repetent animæ devotæ, vt quasi tot Ros, aut Lilijs Virginis coronam texant, & sibi per illam vitæ coronam comparent.

Sic S. Margareta Hungarica milles in die præsentabat Mariæ illud Ave Angelicum in octava præcedente Festa Virginis primariæ. Beatus Romanus id ipsum prædicabat singulis anni diebus, Alumnus Ordinis S. Dominici, qui Deiparæ fuit devotissimus: quem & alij nonnulli leguntur imitati in illo Ordine inter quos recensetur quidam Renaldus Laicus, & B. Bona ventura Monialis quæ iam septuaginta hunc se assuefecerat pro exercitio, in die autem Sabbati numerum duplicabat, in die

Adaua

SECT. VI.

Dei...

Secund...